

Open grenzen

Enige tijd geleden was er veel te doen rond een *Volkskrant*-interview met de zendermanager van NPO Radio 4, dat eerdaags NPO Klassiek gaat heten. Bottomline: geen jazz op onze zender, want dan zet de helft van de luisteraars de radio uit. Mijn eerste reactie: nou en? Wellicht wordt dat goedge maakt door al die mensen die dan de radio weer aanzetten omdat ze van jazz (wat je daar dan ook onder verstaat) houden. Bovendien denk ik dat het niet waar is, van dat uitzetten, omdat ik samen met gewaardeerde collega's als Vera Vingerhoeds, Aad van Nieuwkerk, Frank Jochemsen, Vincent van Engelen en Hans Mantel op Radio 4 en 2 jazz en jazz-gerelateerde programma's maakte die zeer goed werden beluisterd.

Tijdens het schrijven van deze column maak ik (nog) deel uit van het landelijke publieke bestel en heb daarbinnen

prachtige projecten mogen ontwikkelen met helden als Frank Zappa, Herbie Hancock, Todd Rundgren, Terry Bozzio, Steve Vai, Brian Eno, Vernon Reid, Gary Lucas, Mike Boddé, Mike Stern, Don Byron, David Murray, Dweezil Zappa, Marcus Miller, George Duke, Napoleon Murphy Brock en interviews heb mogen doen met mensen als Michael Brecker, Laurie Anderson, Louis Sclavis, Joe Satriani, José Carreras, Ravi Shankar, Diana Krall, Michel Petrucciani, Ray Charles, Tony Bennett, Elvin Jones, B.B. King, Ike Turner, Mink DeVille, Stanley Clarke, Pat Metheny, Candy Dulfer, John Scofield, Kent Nagano, Ivo Pogorelich, Carlo Maria Giulini, Reinbert de Leeuw, Jan Akkerman, Ronald Sniijders, Chaka Khan, Al Jarreau, Kurt Elling, Luciano Pavarotti, Ivan Lins, Chuck Berry, Lou Reed, Anton Kersjes, Johnny Winter, Steve Lukather, Philip Glass ... Hé, nu hoor ik je denken: HO! Stop even met die

namedropping. Je haalt nu allerlei namen door elkaar die maar deels met jazz te maken hebben, en ook veel die daar niks mee te maken hebben. Niet doen! Dat brengt mensen in de war. En alweer denk ik: nou en? Want wat al deze grote namen bindt is dat ze zich van die kunstmatig opgetrokken indeling van genres geen moer aantrekken en gewoon doen wat ze willen. Ze benaderen muziek als een wereld met open grenzen. En zo hoort het ook. Laten we op podia, in de media, als publiek en in de pers die open benadering koesteren. Diversiteit en inclusiviteit dus! (Krijg ik nu subsidie?)

Deze column schrijf ik in de wetenschap dat er in het nieuwe jaar veel muzikale verrassingen zullen zijn waar ik in meer of mindere mate bij betrokken ben. Dat inspireert. Ik schuif mijn toetsenbord aan de kant en schenk een goed glas in. Het is donker buiten, het waait. Ik vier de herfst en denk aan mijn vader Co sr. die me ooit een door hem in zijn roemruchte Vara-tijd geschreven nota liet lezen, met als titel: 'De Debilisering van de Radio'.

Proost!

Co de Kloet is muziekproducer, presentator, creative catalyst en werkt bij het Conservatorium van Amsterdam. Op deze plek en in de Jazzism Podcast deelt hij zijn ervaringen.